
[2010-37-RE](#)

CAUSA 2010-37-RE

Número de registre 530-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 10 DE MAIG DEL 2011

BOPA núm. 31, del 18 de maig del 2011

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de novembre del 2010, per la representació processal de la Sra. Maria Soledad Ruiz Pacheco, actuant en nom i representació pròpia i en nom i representació del seu fill menor, Adrià Roca Ruiz i de la Sra. Míriam Roca Ruiz, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes del 29 de juny del 2010 i del 28 d'octubre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut i "equitatiu, a la tutela judicial efectiva en definitiva", reconeguts a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit la causa, que en el seu dia dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats, que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions objecte de recurs "dictant nova resolució declarant que no s'arxivi la present causa i que es retrotregui a la mateixa fins al moment de la seva instrucció i es practiquin les diligències sol·licitades per aquesta defensa, procedint-se al processament dels Sr. Luis Manuel GONÇALVES AFONSO i de la Cia. Andorrana d'assegurances "PATRIMOINE ASSEGURANCES" per raó de vulneració dels drets fonamentals ans esmentats i recollits tant a la nostra constitució";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 22 de desembre del 2010;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

La Sra. Maria Soledad Ruiz Pacheco, la seva filla i el seu fill van interposar una querella criminal contra el Sr. Luis Manuel Gonçalves Afonso i contra la companyia Patrimoine Assegurances per un delict de homicidi per imprudència, ja que el consideraven particip en més o menys grau en l'accident de tràfic que va causar la mort al seu espòs i pare.

Segon

El 25 de març del 2010, la Secció d'Instrucció de la Batllia va decidir arxivar les diligències prèvies obertes en aquesta causa, per tal com va considerar que aquesta mort havia estat accidental i que havia estat produïda per la seva pròpia imprudència.

Tercer

La part demandant va interposar un recurs d'apel·lació i, el 29 de juny del 2010, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què manifestava que "malgrat el dissortat resultat mortal de l'accident d'utes, que sempre i en qualsevol circumstancies requereix d'un alt grau d'atenció i cura de la part dels subjectes intervinents, havent estat ja perfectament determinades totes les causes i circumstancies concurrents en el present estadi processal no procedeix donar lloc a lo sol·licitat per la part recurrent tota vegada que suposa un allargament innecessari de les actuacions judicials sent com ho és la resolució recorreguda degudament fonamentada i ajustada a dret." Per consegüent, va desestimar el recurs d'apel·lació i va confirmar l'aute d'arxiu dictat per la Batllia.

Quart

La representació processal de la Sra. Maria Soledad Ruiz Pacheco, de la seva filla i del seu fill va formular un incident de nul·litat d'actuacions en què considerava que s'havia vulnerat els seus drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 28 d'octubre del 2010, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat, perquè els demandants efectuaven novament les alegacions que ja van ser exposades en l'escrit de recurs d'apel·lació i que el Tribunal havia respost motivadament, motiu pel qual no s'apreciava cap vulneració dels drets fonamentals alegats.

Sisè

El 25 de novembre del 2010, la representació processal de la Sra. Maria Soledad Ruiz Pacheco, de la seva filla i del seu fill van presentar un recurs d'empara en què consideren que s'han vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut "i equitatiu, a la tutela judicial efectiva en definitiva", reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part manifesta que l'objecte de la causa era la determinació de la responsabilitat en la producció d'un accident amb resultat de mort. El Tribunal instructor va acordar arxivar les actuacions fonamentant-se en l'informe policial sobre l'atestat i la declaració de dos testimonis, proposats d'ofici per ell mateix.

Seguidament, aquesta part analitza les declaracions efectuades pels testimonis i l'informe policial, per concloure que no permeten aclarir els fets de l'accident. Afegeix, que existien altres testimonis i

que també s'hagués pogut requerir que el Comú d'Andorra la Vella, aportés els enregistraments de les càmeres de seguretat de la zona d'aquell dia a l'hora precisa de l'accident.

Ara bé malgrat això, el Tribunal de Corts manifesta que totes les causes i circumstàncies de l'accident van estar perfectament determinades. La part recurrent s'oposa a aquesta declaració, ja que, d'una banda, va demanar diverses diligències que permetessin imputar la responsabilitat de l'accident i, d'altra banda, l'informe policial conté unes mancances que no permeten concloure en cap determinació.

Per tant, aquesta part considera que no s'han practicat les diligències corresponents i els recurrents no han obtingut la determinació de quina o quines persones van causar l'accident o del resultat de la mort del fallit i que, doncs, no s'ha respectat el seu dret a un procés degut i el seu dret a la defensa, amb totes les garanties processals que qualsevol procediment judicial ha d'observar.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit la causa, que en el seu dia dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats, que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions objecte de recurs "dictant nova resolució declarant que no s'arxivi la present causa i que es retrotregui a la mateixa fins al moment de la seva instrucció i es practiquin les diligències sol·licitades per aquesta defensa, procedint-se al processament dels Sr. Luis Manuel GONÇALVES AFONSO i de la Cia. Andorrana d'assegurances "PATRIMOINE ASSEGURANCES" per raó de vulneració dels drets fonamentals ans esmentats i recollits tant a la nostra constitució."

Setè

El 22 de desembre del 2010, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què manifesta que, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, les pretensions contingudes en aquest recurs d'empara manquen de contingut constitucional.

El Ministeri Fiscal considera que tant de l'aute recaigut en apel·lació, com de l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, es desprèn una àmplia valoració dels elements probatoris, així com una aplicació lògica i motivada de l'ordenament jurídic. Per tant, no hi ha cap vulneració dels drets fonamentals al·legats i, segons el seu parer, la pretensió dels recurrents és obtenir una nova valoració de la prova i, per consegüent, una reforma i requalificació de les consideracions jurídiques efectuades pels tribunals ordinaris.

El Ministeri Fiscal recorda la jurisprudència del Tribunal Constitucional en relació amb la naturalesa no cassacional del recurs d'empara i que el Tribunal Constitucional no pot entrar a valorar les interpretacions i les valoracions de prova efectuades pels tribunals ordinaris en l'exercici de les seves competències exclusives.

Per acabar, demana, doncs, al Tribunal Constitucional la inadmissió a tràmit de la causa 2010-37-RE.

Fonament jurídic únic

Els recurrents al·leguen que s'han vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Convé recordar que en relació amb l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat, de manera constant, que no li correspon actuar com un jutge del fons, com un tercer grau

de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix en verificar que els drets reconeguts, a aquest article de la Constitució, si s'escau interpretats a la llum de la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans, han permès al recurrent presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

En aquesta causa, l'aute del Tribunal de Corts del 29 de juny del 2010 exposa els elements de fet que van provocar l'accident i, malauradament, la mort de l'espòs i pare dels recurrents i conclou que aquest va ser el responsable de la topada entre les dues motocicletes. Destaca que l'informe detallat del Servei de Policia va fer una anàlisi completa de les forces sinèrgiques en joc i que aquest document és extremadament clarificador de les circumstàncies precises de l'accident objecte del litigi.

En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal de Corts estima que totes les causes i circumstàncies de la producció dels fets estan perfectament determinades i que l'objecte d'aquest incident és en realitat el d'obtenir una revisió i rectificació de les consideracions jurídiques efectuades en les seves decisions anteriors.

Tot i que la voluntat dels recurrents és que la responsabilitat de l'accident sigui compartida, no poden pretendre no haver-se beneficiat, mitjançant els dos autes del Tribunal de Corts, de totes les garanties del dret a la jurisdicció, establertes a l'article 10 de la Constitució.

Cal destacar, en particular, que els elements de prova han estat valorats acuradament i que fonamentant-se en un dret positiu constant, el Tribunal de Corts ha confirmat l'arxiu de la causa.

El Tribunal Constitucional ha considerat, de manera constant, que no pot interferir en l'exercici de la competència exclusiva dels tribunals ordinaris i que el dret d'accés als tribunals, que en aquesta causa no s'ha vulnerat, no implica el dret a obtenir una decisió conforme a les pretensions del recurrent.

Tampoc es pot al·legar que els dos autes impugnats siguin incongruents o arbitraris. Tant l'un com l'altre, tenen cura de recordar que en el marc d'un accident mortal, cal estar particularment atent als drets de les parts en la causa, però que en aquest cas, no es pot imputar cap responsabilitat a l'altre conductor.

En aquestes condicions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, el recurs ha de ser declarat inadmissible a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2010-37-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Maria Soledad Ruiz Pacheco, actuant en nom i representació pròpia i en nom i representació del seu fill menor Adrià Roca Ruiz i de la Sra. Míriam Roca Ruiz, contra els autes del 29 de juny del 2010 i del 28 d'octubre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de maig del 2011.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

Magistrat

Magistrat